

Strategia rozwoju kultury w Krakowie do roku 2030
Spotkanie Grupy Dostępność
Muzeum Inżynierii Miejskiej w Krakowie, 2 marca 2017 r.

Raport z pracy grupy

W spotkaniu brało udział 11 osób. Rozpoczęło się ono od krótkiego przedstawienia się wszystkich uczestników,

Moderator spotkania rozpoczął od prośby o tematy, które uczestnicy chcieliby poruszyć na spotkaniu.

1. Jeden z pierwszych głosów dotyczył włączenia do pracy nad strategią osób z niepełnosprawnościami.
2. Kolejny temat: jaki wpływ definicja zabytku ma na dostępność i co można zrobić by wpływać na konserwatora zabytków.
3. Strony internetowe instytucji kultury dostępne dla osób z niepełnosprawnościami ale też z zakładkami, które będą informowały dostępności instytucji i rozwiązaniach w niej zastosowanych.
4. Odpowiednie osoby w instytucjach kultury, które będą odpowiedzialne za dostępność.
5. Potrzeba pracy z osobami pierwszego kontaktu – warsztaty dla osób, z którymi w pierwszej kolejności
6. Zazwyczaj zwraca się uwagę na bariery architektoniczne ale rzadko zwraca się uwagę na bariery mentalne – a z nich wynika niewiedza i obawa przed kontaktem z osobami z niepełnosprawnościami
7. Jedna strona która zbierała która zbierałaby w jednym miejscu wszystkie informacje dla osób z niepełnosprawnościami.
8. Pomysł przygotowania manualu uwzględniającego specyfikę instytucji kultury i wprowadzający zasady projektowania stron internetowych na podstawie standardu vcga ale też samej przestrzeni instytucji kultury, ergonomii wystaw, projektowania materiałów informacyjnych.

Moderator w tym miejscu przypomniał, że Strategia jest też tym miejscem, w którym można przewidzieć takie działania, które doprowadzą do przygotowania w ramach realizacji Strategii, systemowego rozwiązania. Strategia może np. wskazywać potrzebę diagnozy dostępności krakowskiej kultury dla różnych grup: z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami czy coraz bardziej licznej grupy obcokrajowców. Kolejnym etapem takiego działania mogłoby być partycypacyjne wypracowanie rozwiązań i standardów, włączające osoby z niepełnosprawnościami.

9. Wydarzenia kulturalne bardzo często są zupełnie nie dostosowane do osób z niepełnosprawnościami.
10. Rozwiązaniem nie są kolejni koordynatorzy ds. osób niepełnosprawnych w instytucjach powołani przez dyrektora instytucji na zasadzie „dopustu bożego”. Osoby, które w instytucjach będą rozwijały tematykę dostępności, są niezbędne ale powinni być to liderzy, którzy będą również chcieli rozwijać swoje kompetencje w tym temacie. Teraz najczęściej odbywa się to na tej zasadzie, że osoby, które mają poczucie misji zwiększania dostępności instytucji, same doszkalają się w tej tematyce.
11. Rolą UMK powinno być finansowanie szkoleń z tej tematyki, dla instytucji kultury.
12. Standardem powinny być też szkolenia dla pracowników pierwszego kontaktu.
13. Bardzo ważne jest również dostępne otoczenie instytucji kultury.

14. Możliwość premiowania instytucji, które zwiększają swoją dostępność dla osób ze specjalnymi potrzebami, poprzez dodatkowe punkty w procedurze dotacyjnej. Mogą to być inne wymogi, które nakłada UMK na współpracujące instytucje – wymogi mogą być wypracowane w ramach funkcjonowania strategii.
15. Podobne wymogi powinny dotyczyć również wymogów stawianych miejskim instytucjom kultury odnośnie kompetencji językowych. Powinno to dotyczyć również osób pierwszego kontaktu.
16. Obcokrajowcy swój udział w kulturze bardzo często rozpoczynają od strony internetowej, więc trzeba zwracać uwagę na dostosowanie stron.

Na kolejne spotkanie grupy organizatorzy postarają się zaprosić osoby reprezentujące środowiska niepełnosprawnych oraz obcokrajowców.